

OFFICIUM PIETATIS
Memoriæ ac Supremo Honori
Nobilissimi, Strenui, Amplissimiq; Vivi,

DN. ZACHARIÆ
HERMANNI Vratisla-
viensis, J. U. D.

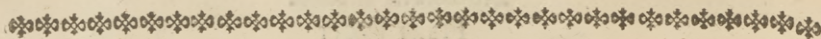
*ac Illustris. Principp. Monsterbergg. Consili-
arii & Cancellarii meritisimi,*

in ipsis Exsequiis XIII. Kal. VII.bris

A. C. c^o l^o c^o XLV. Vratislaviæ
Christiano ritu solenniter ce-
lebratis,

Ex Pio Affectu & cultu,
in Solatium pariter

FAMILIÆ HERMANNICÆ,
Ab Amicis exhibitum.

BRESLÆ, Exscripsit GEORGIUS BAUMANNUS,

Quisquis es, VIATOR, Sta, Lege, Cogita!
 Heic situs est
ZACHARIAS HERMANNUS Vratislav. J. U. D.
 ZACH. DOCT. THEOL. FIL.
 Qui cum aptâ Hermathenæ harmoniâ Philosophiam
 cum Jurisprudentiâ conjunxisset,
 meritissimo suo summos Honores,
 Illius in VVitebergensi, Hujus in Argentoratensi,
 Academiis nactus;
 Redux in Patriâ se talem & tantum fore præmonstrasset,
 ad majora nisurus duplici patritii generis matrimonio præmunitus,
 initio S. P. Q. Patriæ probatus,
 postea Illustriss. Monstbergg. Ducibus;
DN. HENRICO VENCESLAVO,
 Pro-Regi Silesiæ, CONSILIARIUS,
 & hoc defuncto,
DN. CAROLO FRIDERICO FR.
 in locum JOH. GERARDI J. C. mortui
 CANCELLARIUS creatus.
 Ubi cum utrobique cultum in Prr. fidem, prudentiam
 & moderationem in eosd. & Patriam,
 ac ceteras eminenti Viro dignas Virtutes &
 laudes ostendisset,
 in ipso ætatis confirmatæ flore,
 & medio rerum agendarum cursu interruptus,
 PR. Suo Opt. Patriæ, Suisque ingens quidem Desiderium,
 at Posteritati memorabile veri Consilarii & Can-
 cellarii Principalis exemplum reliquit.
 Hoc MON. LITERARIUM
 Charissimo Fratri Suo Præpostere Præmisso,
 iubens DEO vocante eum secuturus,
 communis mortalitatis, & futuræ
 æternitatis memor
 FIERI FECIT
M. MICHAEL HERMANNUS
 Pastor ad D. Mar. Magd.
 Vratislav.

Lucius

Luctus signa, fabas, nigella ferte
 Musæ, & flore comam ligate tristi.
 Lux isthac apium meret, cupressum
 Isthac mæsta dies meret seralem.
HERMANNUS Themidos jubar coru-
 HERMANNUS decus Olfenensis aulae, (scum,
 Et Sidus generis sui celebris
 HERMANNUS tacito sopore merfus,
 Sub tumbâ tenui quiescit altum.
 Dignus nestoreis in orbe seclis.
 Si mesfis periisse dicta in herba
 Unquam jure fuit bono, vel usquam,
 Hic dici periisse jure debet:
 Annorum periisse plurimorum
 Parvo tempore si labor videtur
 Ullus ullibi, nunc mihi profecto
 Breui tempore strenuus videtur
 Annorum periisse plurimorum
 Labor, dum cecidit Dices sacrata
 Hæc cum divite spe (dolor!) columna,
 Verum sic voluere fata menti
 Pia consulere, & malis nefandis
 Ereptam rutilum subire cælum.
 Quas dum pensiculo vices, querelis
 Parco cordi voris, piisque gratans

A 2

Vale

Vale manibus apprecor supremum :
Salve delictum decusq; coeli
HERMANNE, in tenebris soli sacerdos
Qui juris fueras, in arce fulges
Nunc coeli ante Dei thronum sacerdos,
Maeste hac lætitiâ poli beatâ
Æternum, breviter JEHOVA cives
Nos junget Solymæ novæ benignus!

συνωδὸν f.

ANANIAS Weber D.

Mesfis adest: repetunt fundos & prædia, grandis
Queis acie falcis secta, secanda Ceres.
Inter eos HERMANNUS, Apex clarissimus artis
Omnigena, & legum, consiliiq; cati;
Eximiam cujus virtutem, operamq; fidemq;
OLSNENSIS PRINCEPS ORAQUE TOTA probat:
Inter eos HERMANNUS, adit CATHARENSIA villæ
Rura suæ, requiem menti animoq; petens.
Quoquò oculos vertit, sese spectacula produnt,
Quæ jubeant curas deposuisse Virum.
Cernit lætus opes, Patrii quas Numinis aurâ,
Fudit ager segetis dives aristiferæ.
Hinc Patri promit grates è pectore, vultus,
Quo faciente, hilares possit habere, DEO.
Quid loquor? exoritur media inter gaudia clades,
Atq; sibi, atq; aliis sollicitudo timens,
Fecerat infelix incuria nescio cujus,
Ut rapidas, ædes duceret alta, faces.

Ferte

Ferte citi limfas, situlas date, tecta rigate,
Ne quoq; inardescat proximus Ucalegon: [ret.
Clamat hians, ut prædium Aqua, Aqua, omne sona-
Turba ramen minimè tam citò, ut optat, adest.
Hinc timor, ira, dolorq; in eodem turbida corde,
Nil sunt passa super roboris esse Viro.
BRESLÆ igitur revehi languentem ad mœnia vidit,
Mors, fati callens quid velit ordo sibi.
Messem, inquit, segetesq; aliis, & prædia porro
Linque, HERMANNE; brevi tu mea mesfis eris.

M. ELIAS MAJOR P. L. C.
Gymnasii Vratislaviensis Elisabetani
Rector & Profesor, cæterarumq;
ibidem Scholarum Inspector.

Est magnum clarere suis Majoribus: at si
Clarescas proprio nomine, majus erit.
Principibus placuisse viris Laus grandis habetur:
Sed charum, Laus est grandior, esse DEO.
Quem virtute juvat niti, non aulicus illum
A justo Recti tramite pellit amor.
Nec trahit Hunc, sed Ei spectrum ingens fœda voluptas,
Quod fugit, ac ipso Dæmone pejus habet.
Gloria, divitiæ, felix successus agendi,
Consilium dextrum, judicijq; vigor,
Hinc favor, hinc gravitate nitens aspectus, & inde
Ad populorum aures pondus in ore potens,
Sapius insignis gestis prudentia rebus,
Conscia mens recti, nescia tota mali,

A 3

Prospexisse

Prospexisse Duci bene, providisse saluti,
Illius & domui consuluisse bene,
Nobilium curasse bonum, curasse popellam,
Publica privataque ne perditæ cuncta forent,
Et tanto passim dominante furore furentis
Martis, adhuc quædam salva videre Bonis,
Omnia sunt quæ laude virum dignantur, & Ejus,
Efficiunt, nequeant nomen honosque mori.
ZACHARIDÆ HERMANNO, Patre qui clarescit, arvisque,
Et meritis propriis, talia conveniunt.
Ingenium Studiumque virum provexit ad alta,
Altum servarunt Candor & Integritas;
JURIS-CONSULTUS, ceu svadent jura Ducatus,
Gesit in officio cuncta gerenda suo.
Consuluit quod jura jubent, quod duraque tela
Non frivère alio constituisse modo.
Cancellus juris Vir CANCELLARIUS omnes
Per casus novit disposuisse probe;
Et secretorum condus promusque fidelis
Officii celebris digna brabea tulit.
Sic mundanus erat semper cælestis ut esset
Incola, & extremum promptus obire diem.
Jussit Eum Dominus Vitæ sua lumina vitæ
Claudere, & ad mortis condere se tenebras.
Fecit jussa DEI, nuper de corpore vitam
Reddidit, unde habuit, Pronus ad omne, DEO.
Corporis exuvias tellus abscondit, in altum
Fama volat sera posteritate vigens.

Principis

Principis Aula dolet fatum sibi morte perempti;
Bresla suum Natum nunc cecidisse dolet.
Conjunctum Natis, Frater communia Mortis
Jura caput charum surripuisse dolent.
Spiritus Abrepti firmo solamine mæstos
Erigit: O chari sistite vos lachrymas.
Procuris optata quies, pro milite pacis
Princeps suppeditant gaudia mille mihi.
Carcere corporeo placida sum morte solutus:
Vos vivo clausos corpore dira manent.
In cælis Mihi honos: onus intolerabile vobis,
Me tenet aula nitens: vos tenebrosa domus.

Manibus Defuncti honorem,
Lugentibus Defunctum Solamina
præflans

JOHANN KURZMAN Wratislav.
in Ecclesia patria ad D. Mar.
Magd. Archidiacon. & Senior,
ad Sacellum verò SS. Trinit.
Ecclesiastes.

EX Hermannorum TRIADE, Spectamine Fratrum,
Proh dolor! est gemino Funere facta MONAS.
Ante diem, DANIEL, vivo Genitore, cadebat:
ZACHARIAS vitâ jam cadit, ante diem.
Ille celebrati decus indelebile Templi:
Hic Cor, hic Olsnensis Lingva diferta Ducis,
Vix illum Patriæ primaria desinet Ara;
Hunc Consultorem Principis Aula queri:

A 4

Sed,

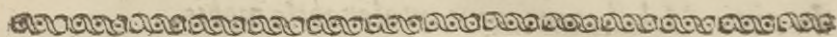
Sed, sine fruge, queri. Quis scit, de Morte, reverti?
Mortuus ut redeat, nulla Querela iuvat.

Qui cadit, exsurgit; qui desinit, incipit esse;
Sic cadit & stabili desinit esse Fide.

Sic cecidere duo, TRIADOS Pars maxima, Fratres;
Ut MONAS hæc maneat firma, det UNA-TRIAS!

*Sic doleo, sic precor ἐξ ἀγάπης εἰς
κενὴς καὶ ἀνυποκρίτης*

M. HENRICUS CLOSIUS
Gymnasii Magdalen. Rector.

Tumulus

ZACHARIÆ HERMANNI JC.

Cancellarii Monsterbergensis.

Qui puer investis præludens mente senili
Edidit ingenii iudiciiq; minas:
Ac qui vesticipes superavit fortiter annos,
Cum largas promisit cordis & oris opes:
Nunc ubi confirmata virum vix fecerat ætas,
Et Patri, & binis Fratribus usq; parem:
Optio Consilii datus alto in sede GERARDO,
Ac sapiens Domino mens oculusq; suo:
Hæc jacet HERMANNUS. Qui quamvis Nestori dispar
Illi annis, sed par Nestor in ore fuit.
Ostendere virum patriæ vix fata ruenti,
Nec finit hunc ultra concitus esse DEUS,
Utq; abies ululat prostrato robore quercus,
Sic patriam quasit tanta ruina viri.

Nam

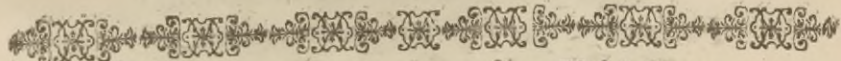
Nam ratis incolumi quo MONSTERBERGA cucurrit,
Hiscit nunc lapsore mige nuda suo.

Naufragus at vitæ, Palinuri Principis ævo
Tot sibi præreptos voverat ipse dies.

Quò posthac Helices superæ illustratus ab astro
Dirigat ad Patriæ publica vela Bonum.

Memoriæ magni sui Patroni, & HERMAN-
NICÆ FAMILIÆ per integrum propè se-
culum de Patria optimè meritæ, FAU-
TRICI & PATRONÆ Suae à multis annis
singulari devotus l. m. q; Pos.

CHRISTOPH. COLERUS.

Heu! quantum quereris rursùm Tibi, BRESLA, per-
entum;

Quàm charum Illustris PRINCIPIS OLSNA, VIRUM,
Quæ Patriæ claros, ter terna decennia, Mystas
Protulit, HERRMANNÆ Gloria GENTIS erat.

Quem Themis Argyropes summo mactavit honore,
Ut dignum tanto Nomine; DOCTOR erat.

SCHOLZIA quem Thalamo, quem fovit EBENIA Con-
Bis binâ felix Prole, MARITUS erat. (jux,

Quem FRATER geminus PRINCEPS adscivit in Au-
Aulæ consiliis utilis VIR erat. (lam,

Summatim: EUSEBIUS, THEMIDOS, PEITHUSq; perite,
Et Ducis OLSNENSIS, quantus erat, COR erat.

BRESLA VIRUM quereris, quereris simul OLSNA per-
Quales sæpè dari SLESIA tota velit. (entum,

A 5

Nunc

Nunc sed ubi? Eximius cum Cancellarius Aula Sir. 10. v. 25.
Aut datur, aut rapitur res gravis; una DEI est.

Aulae illustri & honoratissimae
Herrmannianae Familiae
ob praematurum hujus Decoris sui Obi-
tum lugentibus
pie, officiose, & sincere
colluens scr.

M. VALENT. KLEINWECHTERUS
Gymnas. Vrat. Magd. Conrector.

Q Vis me per altas impetus raptat vias,
Bigis sedentem nubium volucris?
Fallaxne visus fascinat spectaculum?
An picta caeli conspicor palatia?
Non fallor. Hic est nempe trames lacteus,
Quem Tu notasti candidis vestigiis,
Hermanne, nuper, cum subires aethera,
Et hospitam tibi Bootes fulgidus
Laxaret aulam, quae capit mentes sacras,
Salve serena civitatis incolae:
Tu jam petaura despicias mundi vaga,
Et turbulentas temporum rides vices,
Supra secures Caesarum, & fascis Numae,
Aulaeque sortes purpuratae splendidae
Evectus, & beatitudinis sacro
Portu potitus. Ergo quid te perficæ
Ornant inani neniâ Libetrices?
Quid Bresla cippos elegantes extruit,
Quae praedicent te subsequis nepotibus?

En

En numen ipsum figit in polo tibi
Clarum tropaeum propter astrum Virginis,
Quae jus cuique lance partitur suum
Aequa. Sacerdos nam Dices justissimus,
Aulaeque Confusus integerrimus pia
Vivus merbas inferendum calicis
Nomen libris, quod nulla deteret dies.

M. JOHANNES FECHNERUS.

Apostrophe

PIE DEFUNCTI HERMANNI

ad Uxorem & Consanguineos superst.

Q Uid lachrymas sudatis, ó Superstites?
Quid corda vestra frangitis suspiriis,
Meumque madidis flere pergitis genis
Exangve funus? parcite huic injuriae,
Qua simul inique me gravatis & DEUM.
Operam satis qua privae, quaque publicae
(Heic Principis mei, & Ducatus totius,
Vestraeque testor conscientiae fidem!)
Noctes diesque; mente recta contuli,
Nil expavescens odia, nil molestias:
Nunc expeditum blanda me fovet quies.

Vos me quod amisistis, haut vobis satis
Ulla ad dolendum causa; sed quod tandiu
Pietate nostram uti frui fuit integrum,
Beneficium hoc insigne, caeli que est favor.

Jure ergo tanti muneris sine murmure
Semper datori liberum arbitrium manet;

Foretque

Foretq; summæ ingratitude nota,
Finem bonorum nuncupare injuriam,
Decreta nempe Numinis, mortalium,
Argutiis immane quantum discrepant.

*Veterem amicum & Patronum
lugens fac.*

MATTHIAS MACHNERUS,

*Reipubl Vratisl. à Latinis expeditionibus
& in Judiciis Orphanorum ac Ecclesia-
stico Notarius.*

~~~~~
Inter eos, Musam pullo qui sirmate cingunt,
Tristia qui fundunt carmina, claudio chorum:
Sed non HERMANNI dotes: quas suspicit ævum,
Et quas Virtutes Olsnidos aula colit.
Hactenus impendit Patriæ sua fata, Patronus
Qui Patriæ: vitam non reparare valet.
Quid juvat in Patriâ moribundâ vivere, vitam
Pendere, quid condi, condita quæq; juvat?
Disponente DEO, Patriâ moriente, supernam
It Patriam; laudes posthuma Fama canit.

*
Ultimus

Epigrammate, non Adfectione

quâ

BEATOS MANES
HERMANNIANOS

exosculor

WOLGANGUS STIRIUS.